

въшній нашій ро́дз: что́ гово́ра: ве́сма є стрáши-
 но, за да не о́гасне всекрайно, и не о́стане нí-
 каква о́станка отъ него: зато́вѣл нéка са не лѣ-
 на́тъ: но додѣто има єщѣ времѣ, и непресты-
 гна злóто до края, защо нéма вéче нíкаква поль-
 за, нéка предвáрятъ, молимъ, люборóдны ти-
 ребнýтели, и нéка наредятъ поскáладѣ оúчи-
 лища, за нау́ката на ма́дитъ, за да прїиматъ
 отъ бóга мэдл, и отъ всéкаго ро́да похвалы,
 защо нау́ката на бкргли тѣ оúчении та, и
 на фїлософіата, който са скѣтъ на человéче-
 скаго оúмл, и който прáватъ человéка, съпла-
 го, и подобенъ бóгъ, споредъ Платона: въ на-
 шите години, отъ наши тѣ, не сáмо са оú-
 ничтожáватъ, но всекрайно са оúкорáватъ, и
 оúничижáватъ; защо колико са днëзъ изъ на-
 шытъ, който обычатъ нау́ките, и имъ славгъ-
 ватъ къкто подоба́ба? колико не са на про-
 тиѣзъ, който са подвизáватъ да ги затóчатъ
 (сюрдисатъ), и ако бѣ возможно, всекрайно
 да ги затрыята; то́вѣл оúничтожéни, и оú-
 крѣбани на свобóдны тѣ, и добронравны тѣ
 науки, неможе нѣкой да рече, колико велико
 злò докáрба въ нашій ро́дз, защо нíкоги
 юноша, отъ нашего ро́да, не єщѣ вéче да са по-
 склати въ нау́ките, и та́ко бѣтствова да из-
 гасни совсѣмъ ма́лїй скѣтъ на оúчението, кой-
 то са начна даса покáзва въ нынѣшното вре-